

שלום רצבי: ארבעה שירים

★

מֵאֲבִיר כְּנָפִים
כִּפְתַּח הַנוֹגֵס בְּחַי ;

וְאַחֲרֵי הַמַּיִם ;
תְּנוּמוֹת. כְּסִירָה
בָּאָה לְמַצּוּלוֹת.
כִּי מַה יֵּשׁ לְחַי ?

פַּחַד הָרִים מְלָטֵשׁ
צֵל הָרִים עִם אֶפֶק גְּבֻנוֹנִי
מִישִׁיר מְבֹטֵט
לְמַת כְּמוֹ לְחַי,
אוּ בְּשֵׁר

לוֹבֵשׁ פְּרֵדוֹת
כְּמוֹ הָרְגֵל מְקַהֵה שָׁנִים
לְמַת כְּמוֹ לְחַי.

וְאַחֲרֵי הַמַּיִם
תְּנוּמוֹת. בְּתִנּוּעוֹת חֲזָקוֹת
שֶׁל בְּשֵׁר מְעֵלָה חֵלוֹם.

*

עולם שְׁסוּדוֹ סוּד צְמָצוּם
שְׁפָשַׁע בּוֹ עָרַב כְּמִים לַחֲךְ.

על גגות רְעָפִים אֲדָמִים
לוֹהֲבוֹת הַיּוֹנִים. חוֹלְפוֹת בְּפִתָּאם
כְּמַכַּת הַכֶּרֶךְ.

עֲצָם עֵינֶיךָ וְרֵאָה:
אֵיךְ הוֹלְכִים הַיָּמִים וְסוּדָם
סוּד הַצְמָצוּם. סוּד
חֲשֵׁךְ; שְׂבִיב שֶׁל קְדָרוֹת.
בוֹ צְפָרֵי לַיִל טוֹרְפוֹת בּוֹכוֹת
אֶת אֲבָדוֹן הַחַיִּים מֵעֶבֶר לְקִירוֹת אֲבָן
חַמִּים הַהוֹלְכִים
הַלֹּךְ וְלַפֶּךָ גּוֹפּוֹת עֲרוּמִים
בְּתַמִּיחָה שְׁאִינָה יוֹדְעַת לְשֵׁאל.
אֵיךְ בִּקֵּר מֵעוֹ פָּנָיו.

וְצִהָרִים כְּבָדֵי נִהָרָה
מְמַסִּים עֲרַפֵּל מִתְאַבֵּךְ בְּסַחְרָחֶרֶת
עִם חֲלוּמָךְ, עוֹלָמְךָ
שְׁסוּדוֹ סוּד צְמָצוּם

בִּקֵּר חוֹמָס בּוֹ פֶּשַׁע עָרַב כְּמִים לַחֲךְ
וְצִהָרִים עֲמוּסֵי כְּנָפִים
בְּאֶפֶס מֵעַשׂ עַל הַמְשַׁפְּתִים.

*

סוּף יוֹם. תְּחַלַּת
עָרַב. לֹא סוּף כְּמוֹ שְׁחֻשְׁבָּתִי
כְּשֶׁהֵייתִי מֵאֵד יֵלֵד.

יֵשׁ הַרְבֵּה נִחְמָה.
הַרְבֵּה כְּמוֹ הָאוֹר הַשְּׂבִיר
שֶׁל טָרָם עָרַב.

מִיִּשְׁהוּ עֶקֶר דִּירָה
וּבְבִית שְׁקֵט מִיִּשְׁהוּ צֶעַק

★

הבי לי
מנורת אור חרישי
לדובב רשות עלומה

מנורת אור
שילך אורה מקצה העינים
שילפף אורה בחבלי אהבה
את הרחוב הבווער לעיני

הבי לי
את השקט ההורס לבוא
אחר הדלקות
את אושת-כפות-רגליך
על מרצפות
על אבנים
על קוץ דוקרני

את תראי
אהיה גדול
אהיה חזק
כששים גבורי-שיש
רק הבי לי
הבי לי
את המון סניך

★

והיה עוד מת
שהלך
באור הפריך
של עוד לא ערב.

אור כל כך שביר
עד שמת יכול ללכת
עד שמת יכול לגשת
שנית לבית-הכנסת

רק את עכשו צועקת.
צעקתך שקט.
בדידות אינה חרב
בדידות גשר
באור כל כך שביר
באור כל כך פריך
של עוד מעט ערב